

Градинаровъ. Но защо е писано името ми?

Шайновъ. Моля ви се: не сте само вие Градинаровъ. Градинаровци има много. Защо смътате, че за васъ се пише?

Градинаровъ. Защото тамъ гледамъ познати имена: Дауловъ, Заркова . . . Та рекохъ.

Шайновъ. Нищо общо съ васъ нѣма тая комедия. Нали знаете фантазията на нашитѣ писатели. Тѣ пишатъ такива измислици, че да се чуди човѣкъ на акъла имъ.

Градинаровъ. Да, но хората като срещатъ името Градинаровъ . . . А Градинаровъ е единъ, за когото се интересуватъ хората. Азъ имамъ толкова връзки. Всѣки знае богатствата ми.

Шайновъ. Бждете спокоенъ, господинъ Градинаровъ. Вашето име е толкова чесно, че никой нѣма да ви замѣси въ нѣкаква комедия.

Градинаровъ. Тѣй е, но азъ искамъ въобще да се не замѣсва името ми въ никаква комедия.

Шайновъ. Но какво да се прави? То е вече напечатано.

Градинаровъ. Не може ли да се прибере тоя брой отъ буткитѣ?

Шайновъ. Но това ще струва. . .

Градинаровъ. Нищо, Азъ ще платя.

Шайновъ. Не си струва разходътъ господинъ Градинаровъ.

Градинаровъ. Не. Азъ ще платя. Само името ми да се запази. Знаете: жена, дщери, питатъ ме: а то . . .